

Republika Hrvatska
Općinski sud u Šibeniku
Šibenik, Stjepana Radića 81

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Šibeniku, po sucu Alenki Skubic, u pravnoj stvari tužitelja Katarina Tanfara iz Šibenika, OIB 57402989944, Obala I 85, zastupana po punomoćniku Srđanu Kaleboti, odvjetniku u Splitu, Trg HBZ 8/II, Split, protiv tuženika Raiffeisenbank Austria d.d., OIB 53056966535, Magazinska cesta 69, Zagreb, zastupana po odvjetnicima u OD Kallay & Partneri d.o.o., Zagreb, Ilica 1 A/III, Zagreb, radi isplate, nakon održane i zaključene javne glavne rasprave dana 26. svibnja 2026. godine, u nazočnosti punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika Antonije Ljubičić, odvjetničke vježbenice u OD Olujić i partneri d.o.o., Split, po objavi odluke dana 10. lipnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna i bez pravnog učinka nepoštена ugovorna odredba, članak 1. Ugovora o kreditu broj 168-50-4104663 od 16.5.2007. godine, zaključenog između tužitelja i tuženika, u dijelu u kojem je, u članku 1. ugovoreno kako kredit glasi na iznos kunske protuvrijednosti 22.660,84 CHF, po srednjem tečaju kreditora na dan korištenja kredita, članak 7., u dijelu u kojem je ugovoreno kako se kredit otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora za CHF, važećem na dan dospijeća, a prema otplatnom planu uručenom korisniku kredita po isplati kredita.

II. Utvrđuje se da je ništetna i bez pravnog učinka nepoštена ugovorna odredba, članak 2. Ugovora o kreditu broj 168-50-4104663 od 16.5.2007. godine, zaključenog između tužitelja i tuženika, u dijelu u kojem je, ugovoreno kako je kamatna stopa promjenjiva, u skladu s odlukom o kamatnim stopama tuženika, kao kreditora.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju, u roku 15 dana, isplati iznos od 4.972,91 Eura, sve sa pripadajućom zateznom kamatom, obračunatoj od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. godine po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, a koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. godine obračunatoj uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1.1.2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako

polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, koje zatezne kamate teku od dospijeća svakog pojedinog iznosa do isplate, kako slijedi:

- na iznos 0,33 EUR od 31. srpnja 2007.
- na iznos 1,33 EUR od 31. kolovoza 2007.
- na iznos 6,33 EUR od 30. studenog 2007.
- na iznos 5,32 EUR od 31. prosinca 2007.
- na iznos 8,86 EUR od 31. siječnja 2008.
- na iznos 10,81 EUR od 29. veljače 2008.
- na iznos 14,14 EUR od 31. ožujka 2008.
- na iznos 9,13 EUR od 30. travnja 2008.
- na iznos 10,27 EUR od 31. svibnja 2008.
- na iznos 12,75 EUR od 30. lipnja 2008.
- na iznos 9,11 EUR od 31. srpnja 2008.
- na iznos 9,29 EUR od 31. kolovoza 2008.
- na iznos 11,45 EUR od 30. rujna 2008.
- na iznos 27,81 EUR od 31. listopada 2008.
- na iznos 16,85 EUR od 30. studenog 2008.
- na iznos 30,78 EUR od 31. prosinca 2008.
- na iznos 32,92 EUR od 31. siječnja 2009.
- na iznos 33,89 EUR od 28. veljače 2009.
- na iznos 36,77 EUR od 31. ožujka 2009.
- na iznos 37,29 EUR od 30. travnja 2009.
- na iznos 33,11 EUR od 31. svibnja 2009.
- na iznos 30,04 EUR od 30. lipnja 2009.
- na iznos 30,86 EUR od 31. srpnja 2009.
- na iznos 32,48 EUR od 31. kolovoza 2009.
- na iznos 32,34 EUR od 30. rujna 2009.
- na iznos 30,70 EUR od 31. listopada 2009.
- na iznos 33,77 EUR od 30. studenog 2009.
- na iznos 36,24 EUR od 31. prosinca 2009.
- na iznos 39,75 EUR od 31. siječnja 2010.
- na iznos 38,95 EUR od 28. veljače 2010.
- na iznos 43,71 EUR od 31. ožujka 2010.
- na iznos 42,81 EUR od 30. travnja 2010.
- na iznos 44,57 EUR od 31. svibnja 2010.
- na iznos 59,81 EUR od 30. lipnja 2010.
- na iznos 56,67 EUR od 31. srpnja 2010.
- na iznos 66,26 EUR od 31. kolovoza 2010.
- na iznos 62,95 EUR od 30. rujna 2010.
- na iznos 57,62 EUR od 31. listopada 2010.
- na iznos 68,86 EUR od 30. studenog 2010.
- na iznos 83,16 EUR od 31. prosinca 2010.
- na iznos 73,04 EUR od 31. siječnja 2011.
- na iznos 76,59 EUR od 28. veljače 2011.
- na iznos 72,07 EUR od 31. ožujka 2011.
- na iznos 72,88 EUR od 30. travnja 2011.
- na iznos 92,05 EUR od 31. svibnja 2011.
- na iznos 93,92 EUR od 30. lipnja 2011.

- na iznos 108,87 EUR od 31. srpnja 2011.
- na iznos 100,67 EUR od 31. kolovoza 2011.
- na iznos 91,69 EUR od 30. rujna 2011.
- na iznos 87,96 EUR od 31. listopada 2011.
- na iznos 87,28 EUR od 30. studenog 2011.
- na iznos 91,52 EUR od 31. prosinca 2011.
- na iznos 95,21 EUR od 31. siječnja 2012.
- na iznos 95,71 EUR od 29. veljače 2012.
- na iznos 93,15 EUR od 31. ožujka 2012.
- na iznos 94,88 EUR od 30. travnja 2012.
- na iznos 96,06 EUR od 31. svibnja 2012.
- na iznos 94,07 EUR od 30. lipnja 2012.
- na iznos 94,59 EUR od 31. srpnja 2012.
- na iznos 93,10 EUR od 31. kolovoza 2012.
- na iznos 89,89 EUR od 30. rujna 2012.
- na iznos 93,32 EUR od 31. listopada 2012.
- na iznos 94,96 EUR od 30. studenog 2012.
- na iznos 93,81 EUR od 31. prosinca 2012.
- na iznos 87,34 EUR od 31. siječnja 2013.
- na iznos 92,83 EUR od 28. veljače 2013.
- na iznos 93,32 EUR od 31. ožujka 2013.
- na iznos 91,16 EUR od 30. travnja 2013.
- na iznos 84,46 EUR od 31. svibnja 2013.
- na iznos 84,29 EUR od 30. lipnja 2013.
- na iznos 85,93 EUR od 31. srpnja 2013.
- na iznos 88,57 EUR od 31. kolovoza 2013.
- na iznos 92,23 EUR od 30. rujna 2013.
- na iznos 90,34 EUR od 31. listopada 2013.
- na iznos 91,68 EUR od 30. studenog 2013.
- na iznos 93,19 EUR od 31. prosinca 2013.
- na iznos 94,13 EUR od 31. siječnja 2014.
- na iznos 96,12 EUR od 28. veljače 2014.
- na iznos 95,47 EUR od 31. ožujka 2014.
- na iznos 93,27 EUR od 30. travnja 2014.
- na iznos 91,20 EUR od 30. svibnja 2014.

IV. Nalaže se tuženiku da tužiteljici u roku od 15 dana naknadi parnični trošak u iznosu od 2.150,00 Eura sa zakonskim zateznim kamatama od dana donošenja presude, tj. dana 10. lipnja 2026. pa do konačne isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

Obrazloženje

1. U tužbi se navodi da je tužiteljica dana 16. svibnja 2007. godine s tuženikom kao kreditorom zaključila Ugovor o kreditu (dalje Ugovor) broj 168-50-4104663, temeljem kojeg joj je tuženik stavio na raspolaganje kredit iskazan kao 22.660,84 CHF, isplaćen u kunama, prema srednjem tečaju tuženika.

1.1. Tužiteljica navodi kako je tuženik u gore navedenom, unaprijed formuliranom standardiziranom Ugovoru, i to u čl. 1. Ugovora, ugovorio valutnu klauzulu u valuti švicarski franak, te je otplatu kredita, u čl. 7. Ugovora, vezao uz ovu valutu, te da je u čl. 2. naveo visinu kamatne stope u iznosu od 5,20 % godišnje ugovorivši u istom da je ista promjenjiva i to na način da ovisi jedino i isključivo o jednostranoj odluci same banke ("odlukom o kamatnim stopama Kreditora") bez navođenja egzaktnih, jasnih i provjerljivih parametara na koji način će se ona mijenjati.

1.2. Postupajući na ovakav način i to na način da je u Ugovor ugradio nepoštenu i ništetnu ugovornu odredbu na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, što da je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, odnosno odredbu o jednostranoj promjeni kamatnih stopa, a da prije i u vrijeme zaključenja Ugovora tuženik nije s tužiteljicom pojedinačno pregovarao niti utvrdio egzaktne parametre i metodu izračuna parametara koji utječu na promjenu stope ugovorene kamate, tuženik da je suprotno odredbama Zakona o zaštiti potrošača (dalje ZZP), Zakona o obveznim odnosima (dalje ZOO), načelu savjesnosti i poštenja kao temeljnom načelu obveznog prava, te, protivno zakonodavstvu Europske unije ugrađenom u ZZP, prouzročio neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, a sve na štetu tužiteljice.

1.3. Zbog ovakvog protupravnog postupanja tuženika protiv istog da je vođen sudski postupak kolektivne zaštite interesa potrošača, a time i zaštite interesa ovdje tužitelja, i to pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl. brojem P-1401/12. U navedenom postupku Visoki trgovački sud RH je dana 13. lipnja 2014. godine, odlučujući po žalbi tuženika, presudom pod poslovnim brojem PŽ-7129/13-4, u točki II., potvrdio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-1401/12, kojom se utvrđuje da je tuženik Raiffeisenbank Austria d.d. (kao četvrtotuženik u tom postupku) u razdoblju od 10. rujna 2003. godine do 31. prosinca 2008. godine povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita, a time interese i prava tužitelja, tako što je u potrošačkim ugovorima o kreditima koristio nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, o kojoj da se nije pojedinačno pregovaralo, a koja je ništetna, odnosno isti sud je svojom presudom pod poslovnim brojem PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018. godine potvrdio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-1401/12, kojom se utvrđuje da je tuženik Raiffeisenbank Austria d.d. (kao četvrtotuženik u tom postupku) u razdoblju od 1. siječnja 2004. do 31. prosinca 2008. godine povrijedila interese i prava potrošača korisnika kredita, a time interese i prava ovdje tužiteljice, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljen na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što da je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa da su time tuženici postupali suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne Novine" broj 96/13) i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne Novine" broj 79/07, 125/07, 75/09, 70/09, 89/09 i 133/09) i to člancima 96. i 97., te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

1.4. Tužiteljica navodi kako je na temelju dokumentacije iz ovog kredita izrađen izračun u smislu utvrđenja razlike u pogledu neosnovano naplaćenih i stečenih iznosa kako s osnova ništetne odredbe o valuti švicarski franak, tako i ništetne odredbe o

jednostrano promjenjivim kamatama, te iznos koji je tuženik neosnovano stekao na ovaj način do konačne otplate kredita da iznosi 5.009,98 Eura, ranije 37.747,68 kuna.

1.5 Slijedom navedenog, činjenice utvrđenja da su nepoštena ugovorna odredba o valuti švicarski franak, te nepoštena ugovorna odredba o jednostrano promjenjivoj kamatnoj stopi ništetne od samog početka, tj. od kada su ugovorene, tužiteljica da ima zakonsko pravo pokrenuti ovaj postupak, odnosno temeljem članka 138.a Zakona o zaštiti potrošača, čl. 502.c ZPP-a, te članka 1111. Zakona o obveznim odnosima, u smislu individualne pravne zaštite radi povrata sredstava što ih je banka neosnovano stekla temeljem ništetnih odredbi ugovora, te ima pravni interes i predlaže donijeti odluku kao u izreci.

2. Tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, kao i sve navode iz tužbe na kojima tužitelj temelji postavljeni tužbeni zahtjev.

2.1. Tuženik navodi kako je potpisom predmetnog ugovora o kreditu, i to u članku 9., tužitelj izjavio da je upoznat ne samo s općim aktima tuženika, nego i sa svim uvjetima kredita (dakle, uključujući i dijelove istoga koji se odnose na valutnu klauzulu u CHF, odnosno na promjenjivu kamatnu stopu). Kada se sve navedeno poveže s činjenicom da je predmetni ugovor o kreditu solemniziran, i to od strane javnog bilježnika Igora Lučeva, pod brojem OV-8406/07, koji je temeljem članka 57., 58. i 59. Zakona o javnom bilježništvu (N.N. 78/1993, 29/1994, 162/1998) objasnio strankama smisao i posljedice pravnog posla, te se uvjerio da njegov sadržaj odgovara pravoj volji stranaka, kako je potpuno razvidno da je tužitelj u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu raspolagao svim potrebnim informacijama, u cijelosti i potpuno razumio sadržaj i posljedice odredaba koje sada smatra spornima, te da je na njih pristao.

2.2. Tuženik dodatno ističe i da je isti sa svoje strane poduzeo sve moguće mjere kako bi tužitelju prilikom pregovaranja o ponudi kredita bile predočene sve relevantne informacije, pa tako i rizici povezani s valutnom klauzulom u CHF i promjenjivom kamatnom stopom, u onoj mjeri u kojoj je to tuženiku u datom trenutku bilo poznato.

2.3. Nadalje, iz svih okolnosti povezanih ne samo sa samim sklapanjem predmetnog ugovora o kreditu, nego i s postupkom koji je prethodio njegovom sklapanju, razvidno je da je tuženik poštivao sve zakonske odredbe koje reguliraju zaštitu potrošača i bankarsko poslovanje, da je tužitelj donio promišljenu i informiranu odluku da želi sklopiti isti ugovor, i to sa svim njegovim odredbama, kao i da je tužitelj imao stvarnu mogućnost ne samo donijeti odluku o tome hoće li ili neće sklopiti predmetni ugovor, nego i pojedinačno pregovarati o njegovim odredbama koje se tiču valutne klauzule u CHF i promjenjive kamatne stope. Sklapajući takav ugovor, tužitelj da je nedvojbeno bio dobro upoznat sa svim rizicima koji bi za njega mogli proizaći iz ugovaranja valutne klauzule u CHF, kao i promjenjive kamatne stope, slijedom čega nema nikakve osnove da sud tužitelju pruži zaštitu na način kako isti zahtijeva u predmetnoj pravnoj stvari.

2.4. U prilog navedenome da govori i okolnost da je ugovor o kreditu koji je predmetom ovog postupka sklopljen na vremensko razdoblje od sedam godina, to nije životno uvjerljivo da tužitelj ne bi bio svjestan da u tom periodu neće doći do promjene tečaja, a s obzirom da su u to vrijeme trendovi kretanja tečaja za franak bili vrlo slični onima za druge valute, kao što nije uvjerljivo niti to da je tužitelj očekivao da se kamatna stopa neće mijenjati tijekom cijelog razdoblja otplate kredita, a iz čega jasno proizlazi da tužitelj ugovaranjem valutne klauzule vezane uz CHF, odnosno promjenjive kamatne stope, samim time nije bio stavljen u nepovoljniji položaj od onoga u kojem

su bili ostali potrošači koji su svoje glavnice vezali uz drugu valutu, odnosno ugovorili drugačiji način obračuna kamata.

2.5. Tuženik ovime, opreza radi, a sve ako bi sud unatoč svemu navedenom bilo iz kojeg razloga smatrao da tužitelj ima prema tuženiku potraživanje koje je predmetom ovog postupka, temeljem članka 214. stavak 3. Zakona o obveznim odnosima (N.N. 35/2005) ističe i prigovor zastare predmetnog potraživanja.

2.6. Tuženik predlaže sudu iz gore navedenih razloga odbaciti tužbu, a podredno odbiti isti tužbeni zahtjev, a sve uz obvezu da tužitelj naknadi tuženiku troškove postupka u ovoj pravnoj stvari zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude, pa sve do isplate.

3. U dokaznom postupku su izvedeni dokazi pregledom Ugovora o kreditu broj 168-50-41-04663, potvrde o zatvaranju kredita, prijevremene otplate kredita, kontrolnog ispisa unošenja kredita, otplate tablice (prvi otplatni plan), knjigovodstvene kartice s prijedlogom promjena kamatnih stopa, cjelokupni otplatni plan, nalaza i mišljenja vještaka Majde Korljan od 23. studenog 2025.

4. Stranke nisu imale daljnjih prijedloga za nadopunu dokaznog postupka.

5. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužiteljice da joj tuženik isplati razliku preplaćenih mjesečnih anuiteta po Ugovoru o kreditu broj 168-50-4104663 od 16. svibnja 2007. godine, a zbog povećanja redovne kamate i tečaja valute CHF i to za razdoblje od srpnja 2007. godine do svibnja 2014. godine, te zahtjev za utvrđenje ništetnosti ugovorne odredbe članka 1. i 2. predmetnog Ugovora.

7. U svom iskazu pred sudom na ročištu glavne rasprave tužiteljica Katarina Tanfara navodi da joj je trebao automobil za osobne potrebe, auto kuća „Peugeot“ u Šibeniku je uputila radi kredita u RBA. Tamo je došla, tražila kredit i ponudili su kredit u CHF, nijedan drugi kredit nije ponuđen već taj kredit kojeg je morala uzeti. Tužiteljica navodi da nije mogla utjecati na sadržaj odredbi ugovora o kreditu, već da joj je ponuđen obrazac ugovora već gotov, i dat samo na potpis, ugovor da je pročitala, ali da je nitko posebno nije upozoravao na mogućnost promjene kamatne stope niti tečaja valute. Sjeća se da joj je početna rata bila 1400 kuna, da bi nakon nekog vremena narasla i bila preko 2000 kuna, otplata kredita je bila određena na rok od 7 godina, bez obzira na povećanje mjesečnih rata kredita, svaku mjesečnu ratu da je uredno platila i kredit u cijelosti otplatila 2014.

7.1. U vrijeme uzimanja kredita da nije imala nikakav obrt, niti da je imala ikakav udio u nekom trgovačkom društvu, već da je bila zaposlenica Tehničke škole u Šibeniku.

8. Iz predmetnog Ugovora o kreditu i iskaza tužiteljice utvrđeno je da je tužiteljica Ugovor o kreditu sklopila kao fizička osoba i za vlastite potrebe. Isto proizlazi i iz same namjene Ugovora o kreditu, kupnja novog vozila Peugeot. Iz navedenog proizlazi da tužiteljica pripada u kategoriju potrošača, sukladno Zakonu o zaštiti potrošača ("Narodne Novine" broj 96/2003) koji je vrijedio u vrijeme sklapanja ugovora. Ugovor da je sklopljen s istim odredbama kao i ostali potrošački ugovori o kreditima, kao tipizirani ugovor.

9. U odnosu na tuženikov prigovor zastare, valja istaći kako je isti u cijelosti neosnovan, budući se u konkretnom slučaju radi o potraživanju tužiteljice po osnovi stjecanja bez osnove, odnosno povećanju imovine tuženika bez valjanog pravnog osnova u smislu čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05 i 41/08 – dalje ZOO), dakle da se u konkretnom slučaju radi o petogodišnjem zastarnom roku, ali do prekida zastare je došlo pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača na temelju čl. 241. ZOO, tako da zastara

individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke u povodu te tužbe, tj. dana 13. lipnja 2014. godine kada je donesena presuda Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-7129/13, slijedom čega zastara u ovom predmetu da nije nastupila (presuda Vrhovnog suda RH broj rev-2245/17 od 20. ožujka 2018. godine). Kako je tužba u ovom predmetu podnesena 27. svibnja 2019. godine, a zakon kod instituta stjecanja bez osnove ne predviđa posebni zastarni rok, to od 11. lipnja 2014. godine do tada nije protekao zastarni rok od pet godina po čl. 225. ZOO-a, sukladno pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz odluke posl. broj Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018. godine. Isto vrijedi i za zakonske zatezne kamate koje su akcesorno potraživanje, odnosno sukladno odredbi čl. 223. ZOO-a tek kad zastari glavna tražbina, zastarjele su i sporedne tražbine, kao što su tražbine kamata, plodova, troškova i ugovorne kazne.

10. U ovom postupku je utvrđeno da su dana 16. svibnja 2007. godine stranke zaključile Ugovor o kreditu broj 168-50-410463 kojim je tuženik odobrio tužitelju kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 22.660,84 CH, uz valutnu klauzulu, na rok od 7 godina. Sukladno čl. 2. Ugovora, redovna kamatna stopa je ugovorena po stopi od 5,20% godišnje, kao promjenjiva, u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora.

11. Sukladno čl. 4. i 7. Ugovora, kredit se otplaćuje u 84 mjesečna anuiteta u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj po srednjem tečaju banke (tuženika) važećem za CHF na dan dospijeca, a prema otplatnom planu koji će biti uručen korisniku kredita po isplati kredita, anuiteti dospijevaju na naplatu zadnjeg dana u mjesecu. Iz inicijalnog otplatnog plana vidljivo je da prvi anuitet iznosi 322,42 CHF u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste kreditora, važećem na dan dospijeca prema otplatnom planu. Prema otplatnom planu dospijee prvog anuiteta je 30. lipnja 2007. godine.

12. Nadalje, iz kreditne dokumentacije, a posebno iz obavijesti o promjenama kamatne stope je vidljivo da je tuženik tijekom trajanja kreditnog odnosa mijenjao kamatnu stopu i visinu anuiteta po predmetnom kreditu.

13. Među strankama nije sporno da se vodio postupak zaštite kolektivnih prava i interesa radi zaštite potrošača od korištenja ugovornih odredbi o kojima da se nije pojedinačno pregovaralo i to odredbe o valutnoj klauzuli prema kojoj je glavnica vezana za švicarski franak i odredbe kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke.

14. Temeljem odredbe čl. 328. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne Novine" broj 35/05, 41708, 125/11, 78/15 i 29/18. – dalje ZOO) pravo na isticanje ništetnosti ne gasi se, te temeljem čl. 327. ZOO-a na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti i na nju se može pozvati svaka zainteresirana stranka, a tužiteljica ima pravni interes za vođenje ovog postupka, jer traži vraćanje iznosa koje je preplatila temeljem ništetnih odredbi ugovora. Naime, ništetnost nastupa po samom zakonu i nastaje od trenutka sklapanja ugovora, pri čemu ništetne odredbe ugovora niti ne postoje.

15. U odnosu na nepoštenu ugovornu odredbu o promjenjivoj stopi redovne kamate i valutnoj klauzuli vezanoj uz CHF vođen je sudski postupak zaštite kolektivnih interesa potrošača pred Trgovačkim sudom u Zagrebu.

16. Visoki Trgovački sud RH je dana 13. lipnja 2014. godine, posl. br. PŽ-7129/13 postupajući po žalbi na presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj P-1401/12 od 04. srpnja 2013. godine u parnici tužitelja Udruge potrošač protiv ovdje tuženika i drugih, radi zaštite kolektivnih interesa u točki II. izreke navedene presude djelomično odbio žalbe, među ostalim i ovdje tuženika, kao neosnovane i potvrdio navedenu presudu Trgovačkog suda u Zagrebu u dijelu kojim se utvrđuje da je, među ostalim i tuženik, u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. godine, a koje

povrede traju i nadalje, povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita tako što je u potrošačkim ugovorima o kreditima koristio nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, a o kojoj da se nije pojedinačno pregovaralo, a koja je ništetna.

17. Nadalje, presudom Vrhovnog suda RH posl. broj Revt-249/14 od 09. travnja 2015. godine i odlukom Ustavnog suda RH, U-III-2521/2015 od 13. prosinca 2016. godine presuđeno u odnosu na tuženika da je zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima, ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze u ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom četvrtotružene RBA d.d. i drugim internim aktima banke, o čemu nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara, što da je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa da je time postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača, te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

18. Nadalje, presudom Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-1401/2012 potvrđena odlukom Visokog trgovačkog suda RH, posl. br. PŽ-6632/2017 od 14. lipnja 2018. godine, je pravomoćno utvrđeno kako je i ugovorna odredba u ugovorima o kreditima kojom se kreditiranje i povrat kredita vezivao uz valutu švicarski franak, također nepoštena i ništetna, a u kojem je postupku sudjelovao tuženik u tom postupku i to u ugovorima o kreditu koji su sklapani u razdoblju od 01. siječnja 2004. godine do 31. prosinca 2008. godine, a sve to imajući u vidu kako je utvrđeno da su tužene banke povrijedile kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u njima nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije i u vrijeme zaključenja ugovora banke kao trgovci nisu potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što da je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, a sve na štetu potrošača.

19. Dakle, Visoki Trgovački sud RH je novom odlukom pravomoćno utvrdio da su svih 8 banaka koristile nepoštene i ništetne odredbe o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi kako je bilo utvrđeno prvostupanjskom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu.

20. Nadalje, valja reći i da je Vrhovni sud RH po podnesenim revizijama donio odluku poslovni broj Rev-2221/2018 od 3. rujna 2019. godine kojom je u bitnom odbio revizije i na taj način potvrdio utvrđenja Visokog trgovačkog suda RH o tome da su banke koristile nepoštene i ništetne odredbe o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi.

21. Valja istaći da je ugovor o kreditu dvostrani pravni posao u odnosu na kojeg vrijede temeljna načela obveznog prava kao što su načelo ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima, načelo dužnosti njihove suradnje, načelo jednakih vrijednosti činidbe, načelo savjesnosti i poštenja, načelo zabrane zlouporabe prava.

22. Nije sporno da ugovorna kamata u ugovoru u kreditu je naknada koju korisnik kredita plaća za korištenje iznosa novčanih sredstava odobrenih mu na određeno vremensko razdoblje od strane banke, uz njegovu obvezu vraćanja iskorištenog iznosa novca, sve u vrijeme i na način kako je to ugovoreno ugovorom o kreditu. Stoga, ugovorna kamata mora biti određena, odnosno određiva, sve u smislu odredbe čl. 269. st. 2. i čl. 272. Zakona o obveznim odnosima.

23. Unošenje u ugovore u kreditu potpuno neodređene formulacije glede promjenjive kamatne stope, a kako je to činila tužena banka je očito bilo suprotno načelima obveznog prava i time je od samog početka tog ugovornog odnosa korisnik kredita kao potrošač doveden u neravnopravni položaj u odnosu na banku kao trgovca jer je formulacija ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi koja je navedena u ugovoru o kreditu bila takva da je potrošač jedino znao kolika je visina kamatne stope na dan sklapanja ugovora o kreditu, dok buduća kamatna stopa ugovorena kao promjenjiva nije bila određena niti određiva.

24. Dakle, ugovorena odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi je bila suprotna načelu savjesnosti i poštenja i uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, te se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca, te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, pogotovo ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca, te je posljedica takve nepoštene odredbe ništetnost iste, te je u skladu sa čl. 323. ZOO-a i obveza svake strane da vrati ono što je primila po osnovi takvog pravnog posla.

25. Naime, sve naprijed navedeno, ovaj sud je utvrdio imajući u vidu i postojeću sudsku praksu pa tako i Odluku Vrhovnog suda RH br. Revt-249/14.

26. Prema tome, kako je bila nepoštena odredba o ugovornoj kamati u ugovoru o namjenskom kreditu, osim u dijelu kojim je visina kamatne stope određena na dan sklapanja ugovora o kreditu, u smislu odredbe čl. 81. st. 1. i 2. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine 96/03, 46/07, 79/07"), ta ugovorna odredba je ništetna.

27. U odnosu na elaboriranje tuženika na okolnost tvrdnje da sporne odredbe ugovora o kreditu nisu ništetne, sud ne nalazi potrebnim posebno analizirati te navode. To iz razloga što se prema odredbi čl. 502.c. ZPP-a, fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a st. 1. ZPP-a, da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan uz ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati, kao što se tužitelj na te presude i poziva u ovoj parnici. Samo u ovakvim parnicama, riječ je o specifičnom proširenju subjektivnih granica pravomoćnosti presuda kojima se prihvaćaju zahtjevi za zaštitu kolektivnih interesa i prava, naravno u slučaju ako pojedini zahtjevi za zaštitu prava budu prihvaćeni, kao što je slučaj u konkretnom slučaju.

28. Sukladno članku 502.c. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne Novine" broj 41/14, 110/15, 14/19) ovaj sud je vezan za utvrđenja iz navedenog postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača, tj. vezan je za utvrđenje da su ništetne odredbe ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi redovne kamate i odredbe o valutnoj klauzuli.

29. Radi utvrđivanja i izračuna visine eventualnih preplaćenih kamata nastalih uslijed promjene kamatne stope i visinu anuiteta zbog promjene tečaja valute CHF po ugovoru o kreditu broj: 168-50-4416282 provedeno je financijsko-računovodstveno vještačenje po stalnom sudskom vještaku financijsko-knjigovodstvene struke Majdi Korljan dipl. oec.

30. U pisanom nalazu i mišljenju vještaka Majde Korljan od 23. studenog 2025. u Tablici broj 1. prikazan je izračuna razlike kamate u mjesečnim anuitetima uslijed promjene kamatnih stopa u obračunskom razdoblju, te izračun razlike anuiteta uslijed primjene valutne klauzule u kunama u odnosu na tečaj CHF po početnom otplatnom planu tijekom otplatnog razdoblja.

30.1. U svom pisanom nalazu i mišljenju vještak Majda Korljan navodi kako je iz izračuna prikazanog u Tablici br. 1 utvrđena razlika:

- više obračunatih iznosa anuiteta uslijed promjene kamatne ugovorene kamatne stope i promjene tečaja u ukupnom iznosu od 37.433,87 HRK/4.968,33 EUR za cijelo vrijeme otplate kredita, a u koji izračun su prikazane pozitivne i negativne razlike.

31. Tužiteljica nema primjedbi na vještačenje, te drži da je vještak pravilno utvrdio više plaćeno po kamati i valuti, međutim, napominje se kako je točan zbroj preplaćenog po kamati i valuti, a prema mjesečnim razlikama kako ih je utvrdila vještakinja i to u Tablici br. 1., posljednja kolona, iznos od 4.972,91 Eura, a ne 4.968,33 Eura, a koja razlika je nastala stoga što je vještakinja od ukupno više plaćenog iznosa od 4.972,91 Eura odbila tri mjeseca u kojima nije bilo preplate (-4,56 Eura) pa je iskazala razliku što svakako nije bila ovlaštena učiniti. Stoga, tužiteljica da je sve pozitivne iznose koje je utvrdila vještakinja zbrojila u programu Excel, a što može i provjeriti i utvrditi sam sud, a za što nije potrebno neko specifično stručno znanje (čl. 250. ZPP-a) pa drži kako nije potrebno dodatno pozivati vještaka na dopunu nalaza i mišljenja radi toga, a o čemu da svakako odluku prepušta sudu ukoliko isti smatra da je to potrebno.

32. Tuženik prvenstveno ističe kako zbroj pojedinačnih iznosa ne odgovara ukupnom iznosu. Tuženik ističe kako nije suglasan s nalazom i mišljenjem u dijelu koji se odnosi na izračun preplaćenih iznosa, odnosno razlike iznosa plaćenih temeljem ugovora o kreditu, te iznosa izračunatih za slučaj da se kamata ugovorena kao promjenjiva nije mijenjala, odnosno da se tečaj nije mijenjao.

33. Sud je nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka financijsko-računovodstvene struke Majde Korljan dipl. oec. prihvatio kao stručno i objektivno i na njemu je temeljio svoje utvrđenje jer se radi o vještaku dugogodišnje prakse vještaka na sudu, te je isti svoj zadatak u ovom predmetu odradio prema zahtjevu suda.

34. Nakon provedenog vještačenja, tužiteljica je podneskom od dana 22. travnja 2026. godine uredila tužbeni zahtjev potražujući od tuženika iznos od 4.972,91 Eura, kojeg je sud u cijelosti prihvatio.

35. U odnosu na tzv. negativne tečajne razlike u izračunu vještaka financijske struke dipl. oec. Majde Korljan, sud je imao u vidu pravno shvaćanje proširenog vijeća Vrhovnog suda RH u predmetu Rev-549/2023 od 18. prosinca 2013., a u kojem je odlučeno da "sud nije ovlašten niti dužan umanjiti tužiteljevu tražbinu s tzv. potplaćenim iznosima, odnosno negativnim tečajnim razlikama koji se odnose na razdoblje kada je tečaj HRK - CHF bio manji od tečaja HRK – CHF na dan isplate kredita".

36. Kako se imovina tuženika bez osnove povećala, to je tuženik dužan tužiteljici vratiti ove iznose zajedno s zateznom kamatom. Tuženik je nepošteni stjecatelj od dana stjecanja, budući je navedene iznose stekao temeljem nepoštenih ugovornih odredbi koje su utvrđene ništetnima. Odluka o visini zatezne kamate temelji se na odredbi članka 29. st. 2. ZOO-a.

37. Slijedom svega naprijed navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci pod 1., 2. i 3.

38. Odluka o parničnom trošku se temelji na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP.

39. Tužiteljici je priznat parnični trošak za sastav tužbe u iznosu od 200,00 EUR prema Tbr. 7.t.1., trošak zastupanja po kvalificiranom punomoćniku dana 16. listopada 2023., 28. travnja 2026. i 26. svibnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR za svako prema Tbr.9.t.1., za sastav podneska od 21. ožujka 2023 i 22. travnja 2026. za svako u iznosu od 200,00 EUR, prema Tbr. 8.t.1., Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad

odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/2023: dalje Tarifa), sve uvećano za 25% PDV-a, što daje iznos od 1.500,00 EUR, a tome treba pridodati i trošak financijskog vještačenja u iznosu od 650,00 Eura jer bez istog nije bilo moguće izračunati i utvrditi visinu tužbenog zahtjeva, tako da ukupni trošak tužiteljice iznosi 2.150,00 Eura.

Šibenik, 10. lipnja 2026.

Sudac:
Alenka Skubic

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana obavljene dostave. Žalba se predaje ovom sudu, pismeno, a o istoj odlučuje nadležni Županijski sud.

Dn-a:

- punomoćniku tužitelja
- punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-30889-2a7ad**

Kontrolni broj: **0bb77-1a824-66c26**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.